

На фронті загинув актор, ротний медик Євген Шумілов-«Мет»

Він був успішним актором і зараз міг би продовжувати займатися своєю професією. Однак на початку 2022 року став на захист рідної землі. «Життєрадісний, позитивний, бадьорий і справжній», – саме так згадують про 32-річного актора Євгена Шумілова. Євген народився в Києві, навчався у школі № 306. Освіту актора здобув у Київському національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І. Карпенка-Карого. В його творчому доробку – ролі в серіалах «Речовий доказ», «Реальна містика», «СидОренки-СидорЕнки», «Швидка», «Агенти справедливості» і «Відділ 44». До фронту, де Євген служив понад два роки, актор часто грав на театральних сценах, а також, крім українських серіалів, знімався в рекламі. Однією з таких була його роль воїна у рекламі для компанії «Нова пошта», яка вийшла напередодні Нового року під слоганом «Завтра буде!». Він допомагав благодійному фонду «З Богом у серці».

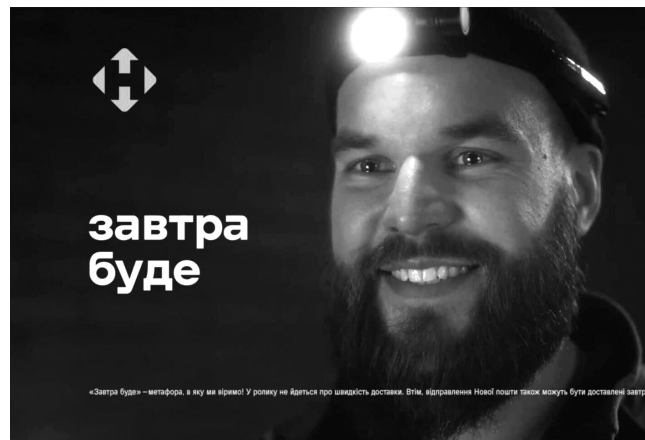
У 2022 році Шумілов пішов добровольцем на війну. Працював ротним медиком у Третій штурмовій бригаді. 30 квітня 2024-го стало відомо, що він загинув. Сумну звістку повідомив близький друг Євгена – Іван Марченко. За його словами, медик-воїн віддав своє життя, аби врятувати пораненого побратима. Про загибель Шумілова написав український режисер Антоніо Лукіч. Він розповів, що вони разом працювали над рекламою для «Нової пошти». Мав честь попрацювати з ним на знімальному майданчику, де він так пронизливо та з такою надією дивився в майбутнє. Дякую тобі, Женю, світла пам'ять».

У Євгена залишилася мама та вітчим з інвалідністю.

Данило Денисевич – студент-воїн

Данило народився 1 березня 2002 року в Києві, в родині художників: батько – аніматор, мати – майстриня декоративного мистецтва, брат навчається в художній академії містечка Урбіно в Італії. Навчався Данило в Інституті екранних мистецтв – у майстерні Андрія Дончика опановував професію режисера ігрового кіно. На режисуру вступав, підготувавши стрічку «Вглиб». Вона незвична, з розміром кадру 4:3 ч/б, що не випадково, адже хлопець захоплювався режисерами Нової хвилі, а одним із найулюбленіших його фільмів була «Сьома печать» Ігмара Бергмана. Як пояснив його батько, Борис Денисевич, «зняв її на старий фотоапарат Olympus, на якому відео було, здається, 640x480, попри мої пропозиції знімати на більший формат. Думаю, його влаштовувала така нечіткість зображення, бо десь-якось передавала якість 16-мм плівки».

Батько Данила так пояснив його задум. Основна ідея фільму – саморозвиток людини. Копаючи вглиб, ти обов'язково потрапляєш нагору (галантно одягнутий ге-

Євген Шумілов.

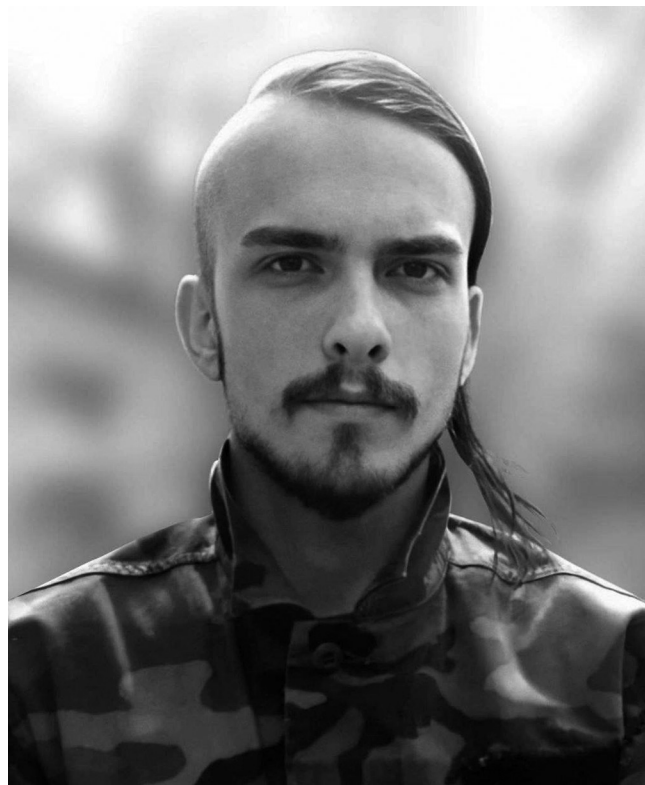
рой, який знімає капелюх, – це фактично квінтесенція довершеної Людини), але вершина – це тільки початок; тому Людина не повинна зупинятися у розвитку і має продовжувати копати вглиб».

На фронті студент воював у медичній роті 5 ОШБр. З його записів: «...Найгірше те, що ця війна мене неабияк змінила в певних моментах, і цей я вже не зможе розповісти такі історії, які міг розповісти ранній я...»

... А як я буду після цього розповідати історії?...

... Маса нерозказаних до 24-го історій, імовірно за все, припадуть пиллом і згодом обернуться в прах...»

Загинув 3-го травня 2023 року на початку 2-ї ночі від атаки російських дронів.

Данило Денисевич